

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Момчилград, 15.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II СЪСТАВ в публично заседание на тринадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Административно
наказателно дело № 20215150200107 по описа за 2021 година

Производството е по чл.63 от ЗАНН, и е образувано по жалба на „*****“ ЕООД-с.Карамфил, общ.Момчилград, ЕИК; *****, представлявано от управителя Б. Х. Х., против Наказателно постановление № 09-002574 от 19.05.2021г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-Кърджали, с което на осн.чл.416 ал.5 вр.чл.415 „в“ ал.1 от Кодекса на труда, на дружеството е било наложено административно наказание- "имуществена санкция" в размер на 300 лева, за допуснато нарушение на чл.160 ал.1 от КТ.

Недоволен от така наложеното наказание е останал жалбоподателят, поради което го обжалва в срок. Същият го счита за незаконосъобразно и необосновано, като заявява, че не допуснал посоченото административно нарушение. Иска от съда да отмени изцяло НП,и претендира разноски. В съдебно заседание не се представлява, като от адв.Н.М. е постъпило писмено становище- молба, с която поддържа искането, и алтернативно предлага да се намали размера на наложеното административно наказание при условията на чл.415 „в" от КТ- от 1 500 лева на 100 лева.

Ответникът по жалбата - Дирекция "Инспекция по труда"-град Кърджали, чрез процесуалният си представител- юк.К., изразява становище за законосъобразност на наказателното постановление. При извършената проверка в обекта се установило, че работодателят е допуснал визираното нарушение, като едностранно, без искане от работника, е разрешил на същият неплатен отпуски съответно не е начислил и не е изплатил дължимото му за съответният месец трудово възнаграждение. Посочва, че в хода на проверката, и до издаването на нак.постановление работодателят е представил писмени доказателства за начислено трудово възнаграждение, поради и което е прието, че е налице маловажност по смисъла на чл.415 „в" ал.1 от КТ, и наложено наказание „имуществена

санкция в размер на 300 лева. Иска от съда да потвърди изцяло НП, като правилно и законосъобразно.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 04.02.2021г. Свидетелите Е.Ю., Л.И. /актосъставител/ и Т.С. са извършили проверка на обект „Рехабилитация на улици- гр.Крумовград- 2-ри етап с подобект „рехабилитация на ул.Съединение- Крумовград“, изпълняван от дружеството-жалбоподател „*****“ ЕООД със седалище и адрес на управление-с.Карамфил, общ.Момчилград, ЕИК; *****, с управител Б. Х. Х., и по представени в ДИТ- Кърджали документи - трудово досие на работника **ФАТМЕ АЛИ Х.**, и документи за ползвани от същата платен и неплатен отпуск, ведомости за заплати за **месеците ноември и декември 2020г.**, обяснения на работодателя /управителя на дружеството/, при което се установило, че дружеството-жалбоподател, в качеството си на работодател по смисъла на §1т.1 от ДР на КТ, **със Заповед № 9/ 01.11.2020г. на управителя**, по своя инициатива е наложил ползването на неплатен отпуск от 41 дни /21дни- за ноември и 20дни- за декември/, след което ги вписал тези отпуски в ведомостите за заплатите за съответният месец на посоченото лице. Било установено, че лицето **ФАТМЕ АЛИ Х.** е назначена с трудов договор на длъжността „общ работник“, както и че същата не е направила предварително искане за ползване на неплатен отпуск. Проверящите са констатирани, че не са представени документи, удостоверяващи искане от страна на работника на неплатен отпуск за горепосоченият период, като нарушението е било извършено на 01.11.2020г.

Проверката е приключила с Протокол за извършена проверка от 04.12.2020г., с който на дружеството са дадени задължителни предписания. Едно от предписанията е било това по т.5. а именно, дружеството- жалбоподател в качеството си на работодател да начисли на работника **ФАТМЕ АЛИ Х.** тр.възнаграждение за периодът от 01.11.2020г. до 31.12.2020г., което е било положение на престой, не по вина на работника- а именно; **за м.ноември и м.декември 2020г.** съгласно изискването на чл.128 т.1 вр.чл.267 ал.1 от КТ. Даден е срок за изпълнение на това предписание на контролните органи- **а именно до 01.03.2021г.** Протоколът е бил връчен на управителя на дружеството.

На 25.02.2021г. в гр.Кърджали, Л.И.- гл.инспектор в Дирекция "Инспекция по труда" гр.Кърджали, в присъствието на св.Е.Ю. и Т.С. /служители в ДИТ- Кърджали/, е съставила акт № 09-002574 за установяване на административно нарушение, на дружеството- жалбоподател, в който е описана горната фактическа обстановка, и за което посочили, че съставлява нарушение на изискванията на чл.160 ал.1 от КТ.

При съставянето на акта са били взети предвид представените като доказателства-Протокол за извършена проверка /съдържащ констатираните нарушения по време на извършената проверка и дадените предписания/; справка от ТР; трудов договор на

работника; приемателно- предавателен документ за представени документи; Заповеди на управителя на дружеството; обяснения от управителя на дружеството- 2 бр. ведомост за заплати на съответният месец, и други, от които е видно, че трудовото възнаграждение на работника не е било начислено и изплатено за м.ноември и декември 2020г., защото работодателя е приел, че дружеството е в престой и работниците /в т.ч. и работникът по настоящото обжалвано нак.постановление/, са в неплатен отпуск, без да има тяхно искане.

АУАН е бил връчен на управителя на дружеството, който е отказал да го получи на 25.02.2021г., и което е удостоверено със подписа на един свидетел- Али Салиф.

Въз основа на посочения по-горе акт, Директорът на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Кърджали е издал Наказателно постановление № 09-002574 от 19.05.2021г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда"- Кърджали, в което е описана горната фактическа обстановка, и с което на осн.чл.416 ал.5 вр.чл.415 „в" ал.1 от Кодекса на труда, на дружеството е било наложено административно наказание- "имуществена санкция" в размер на 300 лева, за допуснатото нарушение на чл.160 ал.1 от КТ. Постановлението е било връчено на 16.04.2021г.- което се установява с известие за доставка.

От това постановление е видно, че АНО е взел предвид допълнително представени от работодателя писмени доказателства, и е приел, че е налице маловажност по смисъла на чл.415 „в" а.1 от КТ, и е приложил санкцията, която е предвидена в тази норма за допуснатото нарушение на чл.160 ал.1 от КТ. Допълнително представените документи на 19.04.2021г. в ДИТ документи са следните- обновена ведомост за заплати за м.ноември м.декември 2020г.. от които е видно, че работодателя е заплатил дължимото на работника заплати за посоченият период.

В качеството на свидетели по делото са разпитани актосъставителят Л.И., и свидетелите по съставянето на акта- Ел.Ю. и Т.С., които в своите показания потвърждават горните обстоятелства. Актосъставителката сочи, че към настоящият момент и преди влизането на нак.постановление в сила установените нарушения са отстранени, като дадените препоръки са били изпълнени.

От приложените към делото доказателства се установява, че действително при извършената в обекта проверка било констатирано, че на работника **ФАТМЕ АЛИ Х.** не е било начислено и изплатено тр.възнаграждение за периода от 01.11.2020г. до 31.12.2020г., което е било положение на престой, не по вина на работника, съгласно изискването на чл.128 т.1 вр.чл.267 ал.1 от КТ, както и че работодателят в разрез с нормата на чл.160 ал.1 от КТ, където се предвижда, че по искане на работника, съответният работодател може да разреши на работника неплатен отпуск, е наложил такава, а не по делото не се установи визираният по-горе работник да е поискал така отпускат. С протокола е бил даден срок за изпълнение на това предписание на контролните органи- **а именно до 01.03.2021г.** Установено е също така, че в този период предприятието на дружеството е било в престой по разпореждане на управителя на същото, и който също така е разпоредил и работниците да са в неплатен отпуск, като не се установи да има предварително искане от тяхна страна за такъв вил отпуск. В по-късен период дадените препоръки /за начисляване и изплащане на заплатата за съответният период/ са били изпълнени- в тази насока са допълнително представените и обсъдени по-горе писмени доказателства.

Предвид изложеното съдът приема, че е налице налице извършено нарушение на изискванията на чл.160 ал.1 от КТ /а и по чл.128 т.1 вр.чл.267 ал.1 от КТ/, където е посочено, че работодателят е длъжен в установените срокове, да начислява във ведомости за заплати трудовите възнаграждения на работниците и служителите за положения от тях труд; да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа; и да издава при поискване от работника или служителя извлечение от ведомостите за заплати за изплатените или неизплатените трудови възнаграждения и обезщетения. В нормата на чл.160 ал.1 от КТ се предвижда, че по искане на работника, съответният работодател може да разреши на работника неплатен отпуск, като по делото не се установи визираният по-горе работник да е поискал така отпуска, и тъй като видно от и от самото наименование на отпуска, за този период на работника не са заплаща съответно трудово възнаграждение.

Посочените по- горе писмени и гласни доказателства водят до извода, че дадените препоръки за начисляване на дължимото възнаграждение за посоченият период, са били изпълнени и по този начин, макар и с закъснение, работодателят е изпълнил своето основно задължение да заплати престацията за положеният труд. И тъй като дружеството-жалбоподател, като работодател не е изпълнило своите задължения в срока, когато същите са възникнали и които са заложили в разпоредбата на чл.128 от КТ- да начисли/заплати уговореното възнаграждение в срок, е допуснало извършването на административно нарушение- а именно нарушение на трудовото законодателство, и респ. работодателя по своя инициатива е задължил работника да ползва неплатен отпуск за посоченият период, без да има искане за така неплатена отпуска от същият, така, било санкционирано със налагането на административно наказание- „имуществена санкция" в размер на 300 лева по чл.415 „в" ал.1 от КТ за нарушение на нормата на чл.160 ал.1 от КТ.

Сиреч, съдът приема, че наказващият орган, съобразявайки се наличните доказателства е намерил, че нарушението е извършено, и на основание чл.416 ал.5 от КТ е издал атакуваното НП- като нарушение на трудовото законодателство- на изискването на чл.160 ал.1 от КТ- да разреши неплатен отпуск само при наличие на искане от страна на работника. Това нарушение неминуемо влече след себе си и следващото нарушение- за заплащане на дължимо трудово възнаграждение в уговорените срокове. По делото безспорно се установи, че работникът няма подадено искане за ползване на неплатена отпуска за посоченият период, както и не носи отговорност за престоя в дейността на предприятието /на дружеството- жалбоподател/, и поради това и съгласно изискването на чл.267 ал.1 от КТ той има право на трудово възнаграждение. Предвид горното съдът приема, че е допуснато нарушение на нормите на чл.160 ал.1 от КТ, като в същото време се установи, че към настоящият момент това нарушение е отстранено, чрез отстраняване на последиците от същото /които са свързани с плащането на трудово възнаграждение/, т.к. работодателят е изпълнил дадените му препоръки да начисли трудово възнаграждение за престоя в дейността на предприятието, който престой не е по вина на работника, и който престой съвпада с периода на разрешена на същият неплатена отпуска, която не е поискана, затова и последният има право на съответното тр.възнаграждение. Сиреч, допуснатото нарушение е отстранено- на работника е било заплатено съответстващото възнаграждение, и последиците от нарушението по чл.160 ал.1 от КТ са отстранени. В тази насока са налице гласни и писмени доказателства, като с оглед характера на делото и качеството на лицето, от което гласните изхождат, съдът ги възприема като достоверни и обективни. Наложено наказание е по реда на чл.415 „в" ал.1 от НК- нарушението е отстранено преди издаването на

нак. постановление и от същото не са протекли неблагоприятни за работника последици.

Горната фактическа обстановка се потвърждава както от писмените доказателства, така и от гласните доказателства, събрани чрез разпит на свидетелите по АУАН. Събраните в тази насока гласни доказателства са подробни, единодушни, и съдът им дава вяра, и с тях изцяло се потвърждава гореописаната фактическата обстановка и същите се подкрепят от приобщените писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна, че е налице извършено административно нарушение по чл.160 ал.1 от КТ, като поради обстоятелството, че същото е било отстранено в срока на дадените предписания- чрез начисляване на съответното трудово възнаграждение, като счита, че правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя по чл.415 „в“ ал.1 от КТ- като нарушение на трудовото законодателство- а именно по чл.160 ал.1 от КТ по смисъла на чл.415 „в“ от Кт /маловажен случай на това нарушение/.

При допускане на нарушение на трудовото законодателство се предвижда и съответна санкция, а именно в разпоредбата на чл.414 ал.1 КТ е посочено, че работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство, извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева, а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание- с глоба в размер от 1000 до 10 000 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема, че жалбоподателят, като работодател по смисъла на §1 т.1 от Допълнителните разпоредби към КТ, е нарушил разпоредбата на чл.160 ал.1 от КТ- наложил ползването на неплатен отпуск от посоченият по-горе работник за посоченото време, без да има предварително искане от работника в тази насока. Това нарушение от своя страна е довело и до нарушение на чл.128 т.1 от КТ- не е начислил трудовото възнаграждение на посоченият по-горе служител за посочения период /респ.месец/, когато дружеството е било в престои, но вина за това не носи работника, което е нарушение на чл.128 т.1 вр.чл.267 ал.1 от КТ, и следва да носи съответна имуществена отговорност, но поради инцидентният характер на допуснатото нарушение и ноторно известният факт за обявено извънредно положение в цялата страна поради пандемията от коронавирусно заболяване, наложеното наказание- "имуществена санкция" в размер на 300 лева е в предвиденият размер по чл.415 „в“ от КТ. Предвид това следва да се приеме, че изводът на АНО за наличие на маловажен случай за основателен, и затова наложеното наказание на основание чл.415 „в“ от КТ е в предвиденият максимален размер, който съдът приема за завишен. И това е така, защото е наложено наказание, което не е съобразено със обстоятелството, че липсват данни жалбоподателя да е допуснал друг път подобно нарушение на трудовото законодателство, като факта, че това е установено по отношение на всички работещи в дружеството, не променя този извод. Както и по-горе се посочи, в този период в цялата страна е обявено извънредно положение поради пандемията от коронавирусно заболяване, и което засегна дейността на редица предприятия, и бяха наложени съответни ограничителни действия, а и нарушението е отстранено, чрез изпълнение на дадените препоръки, и не са настъпили вредни последици за работника.

От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че

дружеството- жалбоподател е осъществил състава на нарушението по чл.160 ал.1 от КТ, наложил ползването на неплатен отпуск от посоченият по-горе работник за посоченото време, без да има предварително искане от работника в тази насока. Това нарушение е довело и до нарушение по чл.128 т.1 вр.чл.267 ал.1 от КТ, като работодател по смисъла на § 1 т.1 от Допълнителните разпоредби към КТ, не е начислил трудовото възнаграждение на посоченият по-горе работник за съответен период на престой на предприятието, за което работника няма вина. От доказателствата по делото се установи, че нарушението е било отстранено и от него не са произтекли вредни последици за работници и служители, и по конкретно за работника, чието тр.възнаграждение не е било начислено, респ. изплатено в срок. Ето защо съдът приема, че е налице маловажен случай на нарушение на чл.160 ал.1 от КТ. поради и което е и наложено наказание по чл.415 „в“ ал.1 от КТ- имуществена санкция в размер на 300 лева е в завишен размер, като същият следва да бъде намален на 200 лева.

Санкционната норма на чл.415 „в“ ал.1 от КТ предвижда имуществена санкция от 100 до 300 лева. Съдът приема, че при определяне размера на наказанието при маловажност на случай на нарушение, следва да съобрази, че нарушението е за първи път и при липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства, следва да наложи наказание в предвиденият среден размер от 200 лева. Ето защо наказателното постановление следва да се измени, като се намали размера на наложената имуществена санкция от 300 лева, на 200 лева- като маловажен случай по смисъла на чл.415 „в“ от КТ. Съобразно това съдът намира, че следва да се измени обжалваното Наказателно постановление № 09-002574 от 19.05.2021г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-Кърджали, с което на осн.чл.416 ал.5 вр.чл.415 „в“ ал.1 от Кодекса на труда, с което на дружеството е било наложено административно наказание- "имуществена санкция" в размер на 300 лева, за допуснато нарушение на чл.160 ал.1 от КТ, като се намали размера на имуществената санкция от 300 лева на 200 лева на основание чл.415 „в“ ал.1 от КТ.

При този изход на делото на страните не се следват разноски, т.к., безспорно е установено нарушението, но поради настъпили последващи действия от дружеството-жалбоподател, са възникнали основания за определяне на случая като маловажен по смисъла на чл.415 ал.1 „в“ от КТ, поради и което както на дружеството-жалбоподател, така и на АНО, не следва да се присъдят адвокатско и/или юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Наказателно постановление № 09-002574 от 19.05.2021г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-Кърджали, с което на осн.чл.416 ал.5 вр.чл.415 „в“ ал.1 от Кодекса на труда, на „*****“ ЕООД- с.Карамфил, общ.Момчилград, ЕИК; *****, представлявано от управителя Б. Х. Х., е било наложено административно наказание- "имуществена санкция" в размер на 300 лева, за допуснато нарушение на чл.160 ал.1 от КТ, като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция от 300 лева на 200 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-

Кърджали, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____